Переклад: Г. Бойко

На площі базарній.
На каланчі пожарній
Денно і нічно
Дозорний привично
Дивився як слід:
На захід,
На схід.
Дивився він
За тим —
Не плине чорний дим?

І тільки бачив він пожар,
Робив усе як треба:
Із каланчі сигнальний шар
Він запускав у небо.

І два шари,
І три шари
Звивалися угору.
Неслась тривожної пори
Метка команда з двору.

Будив людей шалений дзвін.
Дрижала мостова, —
Летіла вітру навздогін
Команда бойова.

Тепер не треба каланчі,
Удень пожар чи уночі —
Дзвони по телефону
Найближчому району.

Хай кожен зна громадянин:
Пожарний номер — нуль-один!

В районі є з бетону дім
Багатоповерховий.
На даху вишка є на нім,
В дворі — гараж чудовий.
На верхнім поверсі, вгорі —
Позмінні вартові.
В них завжди справні у дворі
Машини бойові.

Удень, вночі, як тільки дзвін
Подасть сигнал тривоги.
Борців з вогнем меткий загін
Помчиться на дороги...

Як ішла на ринок мати,
Стала доньку поучати:
— Ти до грубки йти не смій,
Бо вогонь — лихий палій!

Тільки з дому вийшла мама,
А дівча до грубки прямо:
Гарно як вогонь пала,
— Жаль — щілиночка мала.

Відчинила дверці Ліна —
А вогонь злетів з поліна.
Біля грубки впав на діл,
По скатерочці — на стіл,
По стільцях побіг із тріском
І злетів на занавіски,

Димом стіни обволік,
Аж під стелю він проник.

Де горить, пожарні взнали.
Командир дає сигнали:
— Підготовитись як слід!

І тії ж таки хвилини
Вириваються машини
Із відчинених воріт

І помчали, мов шалені,—
Вільна путь у далині!
Не червоні, а зелені
Їм засвічено вогні.

На пожар за три хвилини
Докотили ті машини,
Стали строєм до стіни.
Нап'ялися шланги туго,
І, роздувшись від напруги.
Швидко воду ллють вони

Дим клубочиться наліво.
Справа — чаду пелена.
На руках Кузьма сміливо
Виніс Ліну із вікна.

Він, Кузьма, — пожарний здавна,
Двадцять літ працює славно.
Сорок душ урятував,
У вогні не раз бував.

Він нічого не боїться.
Одягає рукавиці,
Сміло лізе по стіні.
Каска сяє при вогні.

Та почувся крик неначе:
Під кроквиною хтось плаче.
І вогню напереріз
Аж під дах Кузьма поліз.

До віконця став тулиться
І угледів: — Це ж бо киця!
Пропадеш ти у вогні,
У кишеню лізь мені!..

Язиками на всі боки
Блиска полум'я широке.
Дім сусідній обніма.
Відбивається Кузьма

Він шука в огні дорогу
Кличе друзів на підмогу,
І спішать із трьох кінців
Троє рослих молодців.

Всі ломами балки рушать
І вогонь з брандспойтів тушать.
Чорним маревом густим
Під ногами в'ється дим.

А вогонь лютує, злиться,
Утікає, як лисиця.
Струмінь звіра зупини.
Із горища виганя.

Ось колоди почорніли.
Злий вогонь шипить щосили:
— Ой, життя мені нема.
Пожалій мене, Кузьма!

— Не кричи, твій голос марний! —
Відповів йому пожарний.
Покажу тобі Кузьму!
Посаджу тебе в тюрму!
Залишайся тільки в пічці,
В керосинці і на свічці!

Ось на кріслі, край одвірка,
Ліна сльози ронить гірко.

На панелі біля хати
Шафа, ліжко і стільці.

У знайомих ночувати
Треба мамі і дочці.

Плаче дівчинка ридма.
Заспокоює Кузьма:

— Не згасить вогню сльозою.
Ми заллєм вогонь водою.
Будеш жити-поживать.
Цур — з вогнем не жартувать!
Ось тобі на згадку киця.
Треба киці обсушиться.

Справа зроблена. Відбій.
По дорозі по прямій
Знов машини затрубили.

Загриміли, задзвонили.
Мчать драбина і насос —
Скільки куряви знялось!

От Кузьма в пом'ятій касці,
Голова його в пов'язці,
Кров на лобі і синяк, —
Та йому не вперше так.

Потрудився він недаром —
Добре впорався з пожаром!